

عنوان مقاله:

سرزندگی مجتمع های مسکونی

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری پایدار ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمدحسین نوراللهی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه حکیم سبزواری

شهاب عباس زاده - دانشیار دانشکده ی معماری و شهرسازی، دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

رشد شهرنشینی و افزایش جمعیت نیاز به انواع مسکن را افزایش می دهد. توجه به جنبه های کمی ساماندهی فضا و نگاه تک بعدیبه آن سبب کاهش کیفیت ساختمان های مسکونی شده است. از جمله حلقه های مفقوده در محلات و مجتمع های مسکونی امروز سرزندگی و شادابی است. مجتمع های مسکونی اصلی ترین و پیچیده ترین مکان های سکونتی محسوب می شوند؛ لذا اجتناب از ایجاد فضای مرده و بی روح در این گونه ساختمان ها ضروری به نظر می رسد. این پژوهش با مطالعات کتابخانه ای و بررسی دیدگاه متخصصانو کارشناسان خبره طراحی شهری و معماری به روش تحلیلی- توصیفی، فاکتورها و عوامل موثر در ارتقای این کیفیت را ارائه می نماید. سرزندگی با توجه به ثنوری مکان کانترا در سه بعد کالبدی، فعالیتی، معنایی بررسی می شود که در بعد فعالیتی با توجه به مدل مازلوبه تعاملات اجتماعی، فضاهای باز و تجمعی توجه بیشتری می شود؛ سپس معیارها و راهبردهای هر بعد بیان می شود.

کلمات کلیدی:

سرزندگی، مجتمع های مسکونی، کیفیت فضایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125226>

